

Linda Chapman & Lee Weatherly

Sophie
eta
Baso iluna

Iratxoen
erregea

desclée

1 Iluntastunean gordea	9
2 Anthony gogaikarri	21
3 Koaderno Iluna	36
4 Atea zabaltzeko giltza	47
5 Harrapatuta	63
6 Misio sekretu bat	77
7 Kontuz!	93
8 Eguna ongi bukatzeko	106
 KOADERNO ILUNA	 125

Iluntasunean gordea

Sophie Smith lorategiko txabola-
ren gainean makurtu zen. Kopetako
ile hori ugaria begien aurretik
kendu, eta hausnarrean hasi zen
egin beharreko oztopo-lasterketari
buruz.

—Ur-tutua jaitsi, lore ilararen gai-
netik jauzi egin, langa zeharkatu,

hesiaren gainetik salto egin eta atzera txabolara
–xuxurlatu zuen. Errazagorik!

Bere lagunik onena, Sam, belarretan zegoen
kronometro bat eskuan.

—Beraz, giltzarekin lasterren itzultzen dena
izanen da irabazlea, ezta? –galdetu zuen Samek.
Haizeak ile gorri puntazorrotza harrotzen zion.
Sophiek irribarre egin zuen.

—Drakulak lapurtutako giltza esan nahi duzu,
ezta? –zuzendu zion.

Zenbait ordu lehenago, ezkutaketan ari zirela,
Samek eta Sophiek egurrezko kaxa bat aurkitu
zuten aitonaren armairuan. Kaxaren barruan
burdinazko giltza handi bat zegoen: grabatu
bitxi eta ederrak zituen, eta erdian zulotxo bat.
Sophiek sekula ikusi gabea zuen giltza hori,
baina jakin-mina piztu zion, eta berehala asmatu
zuten hura erabiltzeko joko bat. Aitona etxeratu
aurretik utziko zuen bere lekuan.

Ordutik, goiz osoa eman zuten Samek eta biek itxurak egiten, Drakularen gaztelutik hartu beharreko giltza bat zelakoan. Ederki pasatu zuten, eta gero, bazkalondoan, oztopo-lasterketa kronometratu bat prestatu zuten lorategian.

Eskolan, bere gelako neska batzuk maitagarri jolasetan aritzen ziren eta beste batzuek mutilei buruz hizketan irritxoak egiten zituzten, baina Sophiek lasterketak, patinetea eta taekwondoa gustuko zituen gehien. Praka bakeroak eta kamisetak janzten zituen beti, eta gerrirainoko ile horia zuen arren, ez zuen xingolarik edo lazorik jartzen. Handitzean, filmetako eszena arriskutsuak egiten dituen ordezkoa izan nahi zuen.

Lorategiari begira zegoen, begi berdeak estu-estu, prest. Lasterrena izan nahi zuen, bai horixe!

—Denbora hartuko duzu, Sam?

—Bai! —kronometroaren gainean jarri zuen Samek hatza—. Zure lekura... prest... ZOAZ! —Sophiek ur-tutuari heldu zion eta beheraino irristatu zen ahalik eta azkarren. Kirol-oinetakoek lurra zapaldu bezain laster korrika zegoen. Belardian korrika bizian hasi zen, motots luzea gora eta behera mugitzen zitzaiola.

Lore ilararen gainetik egin zuen salto eta langaraino joan zen lasterka. Goraino eskalatu eta mutur batetik bestera egin zuen zintzilik, gorputza aldeetara kulunkatuz. Beste muturrera iristean, zalantza txiki bat egin zuen, eskailera erabili edo ez. Azkenean, ez zuela merezi erabaki eta salto egin zuen; airean zegoela, beldur-izpi bat izan zuen. Lurrean oreka lortu bezain laster korrika hasi zen berriz.

Zirrarak gorputza zeharkatu zion lorategia-
ren bukaerara iritsi eta hesiaren gainetik jauzi
egin zuenean.

Hesiaren bestaldean basoa zegoen: Baso
Iluna izeneko leku itzaltsu eta itxia, argia sartzen
uzten ez zuten zuhaitz garaiek estalia.